

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/326/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3109222966
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3109222966.2

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Oľgy Lichnerovej a sudkýň JUDr. Alice Beňovej a JUDr. Ivety Martinákovovej v právnej veci navrhovateľa D. D., bytom S. nad D., C. R. č. XXX/XX-XX, zastúpeného JUDr. I. Q., bytom U., N. č. XXXX proti odporcovi HF- T. a.s. so sídlom v S. nad D., Z. F. č. XXX, IČO XX XXX XXX, zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. S. H., s. r. o. so sídlom v U., C. č. XX/XXX, o určenie neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru a o náhradu mzdy, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 01.07.2013, č.k. 14C/192/2009-326 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e.**

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol návrh navrhovateľa, ktorým sa domáhal určenia, že okamžité skončenie pracovného pomeru dané odporcom listom zo dňa 11.08.2009, doručeným dňa 12.08.2009 je neplatné a zaplata náhrady mzdy. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že predchádzajúcim rozsudkom zo dňa 22.09.2010 č. k. 14C/192/2009-108 súd návrh navrhovateľa zamietol a uložil mu povinnosť zaplatiť odporcovi náhradu trov konania. Na odvolanie navrhovateľa Krajský súd Trenčín uznesením č. k. 6Co/14/2010-120 zo dňa 21.09.2011 rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Súd prvého stupňa v zmysle intencií odvolacieho súdu doplnil dokazovanie opätovným výsluchom účastníkov, výsluchom svedkov S. R., Q. W., M. Y., V. N. H. a po takto doplnenom dokazovaní návrh navrhovateľa znovu zamietol. Vychádzal zo zistenia, že navrhovateľ pracoval u odporcu (v tom čase pod obchodným menom F.- LR T. a.s.) vo funkcii pracovníka kooperačných činností na základe pracovnej zmluvy zo dňa 01.04.2007. Dňa 12.08.2009 mu odporca doručil okamžité skončenie pracovného pomeru podľa ust. § 68 ods.1 písm. b/ Zákonníka práce, ktoré odôvodnil zvlášť hrubým porušením pracovnej disciplíny, ktorého sa mal navrhovateľ dopustiť tým, že napriek viacerým upozorneniam na porušovanie prac. disciplíny a neplnenie pracovných povinností si opakovane tieto povinnosti neplnil a ohrozil fungovanie spoločnosti tým, že: 1. nezabezpečil termínové plnenie dielov - obj. č. XXXX/KOP/XXXX, 2. nezabezpečil termínové plnenie dielov -obj. č. XXXX/KOP/XXXX, chýbajúce potvrdenie objednávky, 3. nezabezpečil termínové plnenie dielov - obj. č. XXXX/KOP/XXXX, chýbajúce potvrdenie objednávky, 4. nezabezpečil termínové plnenie dielov - obj. č. XXXX/KOP/XXXX, chýbajúce potvrdenie objednávky, 5. nepreviedol zmeny vedúce k odstráneniu vytykaných porušení z predchádzajúceho upozornenia na porušenie prac. disciplíny, 6. neinformoval nadriadených pracovníkov o vzniknutých problémoch. Okamžité skončenie pracovného pomeru podpísal S. R.- výkonný riaditeľ odporcu . Návrh na okamžité skončenie pracovného pomeru bol podľa § 68 ods.1 písm. b/ Zákonníka práce prerokovaný v ZO OZ KOVO, bez pripomienok. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že odporca pri okamžitom skončení pracovného pomeru postupoval v súlade so Zákonníkom práce. Okamžité skončenie pracovného pomeru bolo podpísané S. R., teda osobou oprávnenou konať za odporcu v pracovno-právnych vzťahoch na základe plnej moci, podpísanej dvoma členmi predstavenstva odporcu. Odporca videl hlavné a závažné porušenie pracovnej disciplíny u navrhovateľa v tom, že nezabezpečil termínové plnenie dodávok dielov - obj. č. 4673/KOP/2009, obj. č. 4669/KOP/2009, obj. č. 4678/KOP/2009, obj. č. 4663/KOP/2009. Povinnosťou navrhovateľa bolo s

poukazom na pracovnú zmluvu a pracovnú náplň: zisťovať dodávateľov, sledovať plnenie termínov, vyhodnocovať najlepšie cenové ponuky, tieto objednať, viesť riadny objednávkový systém, priebežne kontrolovať termíny dodania jednotlivých dielov, resp. dielov, ktoré sa mali vrátiť opracované späť do spoločnosti odporcu opracované za účelom zaradenia do ďalšieho výrobného procesu. Toto navrhovateľ nespĺnil, ako vyplýva z nižšie uvedených záverov súdu. Ďalej mal viesť o priebežnej kontrole objednávok protokol a v rámci kontroly sledovať či sa plní objednávka, resp. dodávka, ako sa plní, či budú objednané a opracované diely dodané v termíne a včas. Navrhovateľ protokol o kontrole nepredložil a neinformoval odporcu o vzniknutých problémoch, že termíny nebudú dodržané. Odporca sa toto dozvedel až vtedy, keď už mal byť materiál dodaný do výroby a dodaný nebol. Pokiaľ ide o objednávku 4673/KOP/2009 zadanú firme H., navrhovateľ zadal kooperačné práce externej firme. Túto objednávku dňa 25.07.2009 vypracoval samotný navrhovateľ, ktorá musela obsahovať dátum vystavenia, požadovaný konečný termín dodávky. V danom prípade termíny v tejto objednávke boli uvedené 5ks 03.08.2009, 5ks 10.08.2009, 10ks 15.08.2009, 10ks 17.08.2009, 10ks 20.08.2009, čiastkové dodávky tam napísal samotný navrhovateľ, pričom H. napísal vpravo, že upresní čiastkové dodávky faxom dňa 07.08.2009. Faxom H. upresnil dodanie tovaru v dňoch 12.08., 14.08., 18.08. a 20.08.2009, pričom ani tieto lehoty neboli dodržané, tovar dorazil do firmy až 12.08.2009, 26.08.2009, 12.09.2009 a 19.09.2009. Kedy bola objednávka potvrdená firmou H., sa nepreukázalo. Samotný navrhovateľ sa dozvedel o posunutí termínov dodania z konečného dátumu 20.8.2009 na čiastkové plnenia dodávok 5ks 03.08.2009, 5ks 10.08.2009, 10ks 15.08.2009, 10ks 17.08.2009, 10ks 20.08.2009 dňa 25.07.2009 - minimálne v deň vystavenia tejto objednávky, lebo tieto termíny tam sám napísal, teda už dňa 25.07.2009 o zmene termínov nepochybne vedel. O termíne musel vedieť už skôr, keďže už vybral konkrétnu firmu na výkon prác. Ako vyplýva z výpovede svedka W., čo mal urobiť navrhovateľ, keď H. potvrdil neskoršie dodávky objednávok, svedok uviedol, že navrhovateľ mal na toto reagovať s tým, že keď nebudú dodržané termíny budú penále. Mal sa spojiť s obchodným zástupcom ich firmy, alebo obchodným riaditeľom, povedať mu o tejto skutočnosti, že termíny sa posunú a obchodný riaditeľ by jednal so zákazníkom, ktorý by bol upozornený, že termíny sa posunú. Pokiaľ ide o objednávku č. 4669/KOP/2009 objednávku vystavil pre externú firmu Y. - V. navrhovateľ dňa 24.07.2009 s tým, že konečný termín dodania mal byť 20.08.2009. Tento termín zmenil na skorší (do 14.08.2009) osobne S. R. - výkonný riaditeľ, ktorý mal na to podľa svedeckých výpovedí oprávnenie. Objednávka sa po podpise riaditeľom okamžite vracala späť k navrhovateľovi, čiže o zmene termínu sa dozvedel najneskôr dňa 26.07.2009. Objednávka bola potvrdená spol. Y. - V., a.s. až 24.08.2009 s tým, že to bolo 4 dni po termíne, kedy mal byť podľa navrhovateľa tovar dodaný. Samotná Y. poslala e - mail zo dňa 23.07.2009 s tým, že hriadele môžu urobiť do 6 týždňov od objednávky a potvrdená objednávka mala byť zhodná s dátumom, kedy bola vystavená. To znamená, že keď 24.07.2009 bol tovar dodaný, 24.07.2009 mala byť objednávka potvrdená. Pokiaľ ide o objednávku č. 4678/KOP/2009 objednávku pre externú firmu MCE Slovensko s.r.o. so sídlom v Štúrove túto vyplnil navrhovateľ dňa 28.7.2009 spolu s dodacími termínmi, 5ks 10.08.2009, 5ks 17.08.2009 a 5ks 21.08.2009, chýbalo potvrdenie objednávky s konkrétnym dátumom s tým, že objednávka mala byť potvrdená zákazníkom p. Q., ktorý prevzal objednávku. Čiže o termínoch dodania sa navrhovateľ dozvedel najneskôr dňa 28.7.2009. G. W. sa nepozdávali termíny plnenia ako reálne, preto bol vyslaný na kontrolu dňa 17.8.2009 Ing. Y., aby situáciu a rozpracovanie preveril. Následne po jednaní so spoločnosťou MCE prišiel Ing. Y. na problémy, že termíny sa nedajú stihnúť a tovar bude dodaný nasledovne 5ks 21.08., 10ks 18.08., zvyšok 28.08.2009. Zistilo sa, že navrhovateľ do 12.08.2009 neurobil vôbec žiaden vstup, nechal veci ísť voľne, aj keď bol problém s meškaním tovaru od zákazníka, čo sa riešilo v spolupráci s Ing. H.. Zodpovednosť za stanovenie termínov dodania tovaru mal navrhovateľ, ktorý mal zistiť koľko predmetná zákazka bude trvať. Y. zistil meškanie tovaru mal vyhotoviť zápis, ísť na kontrolu a potom jednať so spoločnosťou MCE o dodacích lehotách. G. W. dodal, že navrhovateľ len vystavil objednávku a 12 dní nepodnikal vôbec nič. Tovar bol odporcovi dodaný až dňa 21.8.2009, 4.9.2009 a 28.8.2009. Pokiaľ ide o objednávku č. 4663/KOP/2009 táto bola vystavená navrhovateľom pre externú firmu U. V. so sídlom v U. dňa 23.07.2009, požadovaný konečný termín dodania 20.08.2009 s tým, že počty kusov 5ks 31.7.2009, 5ks 7.8.2009, 10ks 17.08.2009, 10ks 24.08.2009, dňa 31.08.2009 na objednávke (č.l. 37 spisu) písal samotný navrhovateľ. O čiastkových dodávkach sa teda navrhovateľ minimálne dozvedel už dňa 23.07.2009, keď on sám tieto termíny na objednávku napísal. Svedok W. vypovedal, že osobne prosil riaditeľa tejto firmy, aby im vyšiel v ústrety, napriek firemnej dovolenke a poslal tam navrhovateľa na kontrolu. Navrhovateľ urobil z kontroly záznam dňa 5.8.2009, že termín 20.08.2009 nebude dodržaný a po dohode sa mal tovar dodať 31.08.2009 a ani toto nebolo dodržané. Dňa 11.08.2009 p. R. poslal mail, že posledná požiadavka bude splnená do 31.08.2009. Svedok W. vypovedal, že objednávky na č. I. 37 a 64 spisu vyzerajú inak preto, že objednávka na č. I. 37 bola vrátená navrhovateľovi zrejme preto, že nebola potvrdená a na č. I. 64

spisu už je objednávka potvrdená. G. W. poukázal na to, že napriek tomu, že navrhovateľ bol vo firme 05.08.2009 a vedel, že sa termín nedodrží, mal zobrať polovicu kusov a zadať ich urobiť niekomu inému. V danom prípade, navrhovateľ mal byť prvý čo mal vedieť o tom, že termíny sa nestihnú a on bol povinný o tom informovať vedenie, lebo zabezpečoval kooperáciu a bol v styku so zákazníkom. Tvrdenia navrhovateľa o omeškaní termínu z dôvodu zadania zlej výkresovej dokumentácie nebolo ničím preukázané.

V konaní sa preukázalo, že navrhovateľ bol viackrát upozorňovaný na porušenie pracovnej disciplíny v dňoch 07.02.2008, 10.03.2009. Ďalej dňa 16.07.2009 a 12.08.2009 bol upozorňovaný na neplnenie termínovaných úloh a je zrejmé, že svoju pracovnú morálku vôbec nezlepšil, napriek tomu, že presne vedel, čo sa od neho požaduje a očakáva. Z výsluchu svedkov S. R. (výkonného riaditeľa odporcu) a Q. W. (nadradieného navrhovateľa) vyplýva, že napriek tomu, že navrhovateľ bol písomne upozornený na zlé riadenie kooperačných činností a boli mu boli vytknuté konkrétne, jasne formulované nedostatky; nepredkladal zápisy z porád, nekontroloval zadané úlohy pre svojich podriadených, nespracoval plán služobných ciest, vykonával neekonomické jazdy služobných vozidiel a tieto neodstránil. Navrhovateľ nemal riadne vedenú evidenciu objednávok, nedodržiaval termíny dodania objednávok a všetko robil na poslednú chvíľu. Z predložených dôkazov jasne vyplýva, že nezabezpečil termínové plnenie vyššie uvedených objednávok, ktoré mali byť dodané do 12.08.2009, kým bol s ním skončený pracovný pomer. Za oneskorené dodanie dielov z objednávky č. 4669/KOP/2009, ktorú zabezpečoval práve navrhovateľ boli zamestnávateľovi účtované penále 10.000 eur, čo samo o sebe je dostatočným dôvodom na okamžité skončenie pracovného pomeru. Pokiaľ navrhovateľ tvrdil, že nevedel, resp. nemal sa ako dozvedieť, že termíny dodávok boli posunuté na skorší termín, lebo nemal prístup k informáciám v počítači, resp. boli problémy s oneskorením práce objednaných externe, prípadne za oneskorené dodávky zodpovedajú úplne iné osoby, tieto skutočnosti neboli preukázané. Z výpovede svedkov bolo preukázané, že navrhovateľ sa o termínoch dodávok tovaru preukázateľne dozvedel na poradách, ktorých sa zúčastňoval, pričom už v 1-dňa v mesiaci sa vedelo o tom, čo sa bude celý mesiac robiť. Porady boli priebežné a informácie o zmenách termínov dodávok sa navrhovateľ dozvedel na porade a o zmene termínov z podpísaných objednávok, ktoré sa vracali na realizáciu priamo k nemu a okrem toho mal aj písomnú dokumentáciu v šanone. Z vyššie uvedeného vyplýva, že bolo v možnostiach navrhovateľa zabezpečiť termínové plnenia z vyššie uvedených objednávok riadne a včas, na čo mal zo strany zamestnávateľa vytvorené podmienky. Diely, ktoré mali byť dodané do 11.08.2009 neboli do firmy odporcu dodané v lehote a nadriadení sa to včas od navrhovateľa nedozvedeli. Z vykonaného dokazovania mi za preukázané, že navrhovateľ svojím prístupom k práci v mesiacoch 7-8/2009 viacnásobne a závažne porušil pracovnú disciplínu nerešpektovaním pracovnej náplne a pokynov nadriadených, ktoré viedli k vzniku škody za naučované penále, ktoré musel zaplatiť zamestnávateľ. Ďalšia škoda vznikla na cestovnom do Nemecka, kam musel svedok R. 3x vycestovať, aby rokoval o znížení požadovanej sankcie za oneskorené dodávky tovaru z objednávky č. 4669/KOP/2009 zo dňa XX.XX.XXXX. Odporca s navrhovateľom okamžite skončil pracovný pomer dňa 12.08.2009, čiže v lehotách stanovených v § 68 ods. 1, 2 ZP z dôvodov uvedených v bode 1/ až 4/ a 6/ okamžitého skončenia pracovného pomeru a okamžité skončenie prac. pomeru bolo aj riadne prerokované so zástupcami zamestnancov. Dôvod uvedený v bode 5/ bolo možné uplatniť z dôvodu absencie písomného stanoviska navrhovateľa k odstráneným nedostatkom v lehote do 20.07.2009 a ostatné dôvody nebolo možné uplatniť, lebo dôvod uvedený v upozornení zo 07.02.2008 už bol uplatnený po lehote stanovenej v Zákonníku práce a upozornenie zo dňa 12.08.2009 bolo dané v deň skončenia pracovného pomeru. Ostatné dôvody pre okamžité skončenie pracovného pomeru sú však jasné, dôvodné a dostatočne špecifikované, aby ich nebolo možné zameniť s inými dôvodmi. Preto bol postup odporcu pri okamžitom skončení pracovného pomeru s navrhovateľom oprávnený a súd žalobu navrhovateľa v celom rozsahu znova zamietol. Ďalej vyslovil, že o náhrade trov konania a trov štátu bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku vo veci samej podľa ust. § 151ods.3 O.s.p.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ, domáhal sa jeho zmeny tak, že jeho návrhu bude v celom rozsahu vyhovené. Dôvodil, že súd prvého stupňa dospel k nesprávnemu právnenému záveru, nakoľko nesprávne vyhodnotil skutkový a tým i právny stav veci. Poukázal na to, že v tejto veci rozhodoval Krajský súd v Trenčíne, ktorý uznesením rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Súd prvého stupňa sa v opätovnom konaní riadne nevyporiadal s dôvodmi zrušujúceho uznesenia krajského súdu a nesprávne jeho návrh zamietol. Prvostupňový súd posudzoval skutkový a právny stav veci akoby zo strany odporcu, pritom zástupcovia odporcu vypovedali všeobecne a iba hodnotiaco na navrhovateľa a nie konkrétne. Uviedol, že svedok N. H. pomerne presne popísal postup pri vybavovaní zákazky odporcu. Poukázal na to, že zamestnávateľ môže skončiť pracovný

pomer okamžite iba v lehote dvoch mesiacov odo dňa, keď sa o dôvode na okamžité skončenie dozvedel. V rozhodnutí odporcu o tejto skutočnosti nie je ani zmienka. Okamžité skončenie pracovného pomeru musí byť urobené v písomnej forme, musí v ňom skutkovo vymedziť jeho dôvody tak, aby ho nebolo možné zameniť s iným dôvodom. Uvedený dôvod sa nesmie dodatočne meniť. Aj okamžité skončenie pracovného pomeru je právnym úkonom, ktorý musí byť urobený zrozumiteľne a určite, inak je neplatný. Mal za to, že napadnuté okamžité skončenie pracovného pomeru zo dňa 11.08.2009 nespĺňa formálne náležitosti a preto je neplatné. Okrem toho tento právny úkon nebol urobený osobou oprávnenou konať za odporcu. Uplatnil si náhradu trov konania.

Odporca v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa navrhol napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť a zaviazať navrhovateľa na náhradu trov konania. Mal za to, že súd prvého stupňa sa po zrušení veci odvolacím súdom vyčerpávajúcim spôsobom vysporiadal s námietkami odvolacieho súdu. Vykonaným dokazovaním výsluchov svedkov, navrhovateľa, ako i listinnými dôkazmi, bol súdom preukázaný súlad postupu odporcu v zmysle ustanovení Zákonníka práce pri okamžitom skončení pracovného pomeru s navrhovateľom. Mal za to, že v konaní bolo preukázané porušovanie pracovnej disciplíny a zaužívaných pracovných procesov zamestnávateľa zo strany navrhovateľa aj napriek tomu, že navrhovateľ bol nadriadenými na nedostatky upozorňovaný. V závere jeho činnosti u zamestnávateľa sa nedalo na odporcu už v ničom spoľahnúť, svojou činnosťou spôsobil zamestnávateľovi škodu, v prípade úhrady penále odberateľovi výrobkov. V konaní bolo preukázané, že navrhovateľ vedel a bol informovaný o všetkých pracovných operáciách, ktoré boli v jeho pracovnej náplni pracovníka kooperácie a taktiež, že vedel a bol informovaný aj o všetkých prípadných zmenách, nakoľko on bol tá osoba, ktorá v prvom rade riešila spoluprácu u kooperujúcich obchodných organizácií. Priamou konfrontáciou navrhovateľa a svedka Ing. W. navrhovateľ nevyvrátil výpoveď svedka v tom smere, že na pravidelných každo-týždenných výrobných poradách výrobného úseku bol navrhovateľ vyčerpávajúcim spôsobom informovaný a značil si do svojich poznámok všetky skutočnosti, objednávky a zmeny výroby u kooperujúcich organizácií. Taktiež výpoveďou svedka H. bolo potvrdené, že v prípade výskytu technologických ťažkostí pri kooperácii výrobkov, takúto informáciu svedok ihneď oznamoval navrhovateľovi a operatívne vec riešil len s ním. Taktiež svedok vyslovene vypovedal, že len s navrhovateľom vždy konzultoval spôsob plnenia objednávok a prípadné zmeny termínov objednávok. Svedok Ing. W. na pojednávaní pred súdom prvého stupňa potvrdil, že navrhovateľ si neplnil svoj základné pracovné povinnosti, potvrdil nekompetentnosť a laxnosť k pracovným povinnostiam zo strany navrhovateľa, jeho slabú, resp. žiadnu osobnú zodpovednosť a nebanlivosť pri plnení zadaných pracovných úloh, nezvládanie úloh, ich oceňovanie. Svedok potvrdil, že navrhovateľ svojím nekompetentným plnením úloh spôsobil zamestnávateľovi škodu - konkrétne odporca musel čeliť hrozbe úhrady penálov vo výške 30.000 eur v prospech zmluvného partnera, ktorá bola rokovaním neskôr znížená a aj uhradená na 11.000 eur. Vyslovil názor, že konajúci súd sa komplexne a vyčerpávajúcim spôsobom vysporiadal so všetkými dôkazmi preukazujúcimi dôvody na okamžité ukončenie pracovného pomeru s navrhovateľom. Z výsledkov dokazovania súdom bolo preukázané, že navrhovateľ vedel a bol uzročený, že jeho pracovná činnosť u odporcu nesie znaky porušovania pracovnej disciplíny, ale aj napriek upozorneniam odporcu, tieto neodstránil. Okamžité skončenie pracovného pomeru s navrhovateľom spĺňa všetky zákonné náležitosti a je podpísané osobou, ktorá bola oprávnená konať za odporcu, keď v spise sa nachádza splnomocnenie zo dňa 30.10.2008, ktorým predseda predstavenstva obchodnej spoločnosti odporcu Ing. G. H. a člen predstavenstva Ing. C. D. splnomocnili S. R. na zastupovanie spoločnosti okrem iného aj na výkon zamestnávateľských práv.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 212 ods. 1, § 214 ods. 2 v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Odvolací súd preskúmal všetky námietky, ktoré boli v odvolaní navrhovateľom vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými i právnymi závermi súdu prvého stupňa. Navrhovateľ v podanom odvolaní neuviedol žiadne podstatné okolnosti, ktoré by mohli privodiť zmenu napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa. Za daného stavu si odvolací súd osvojil dôvody napadnutého rozsudku v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p., v celom rozsahu na ne poukazuje a k námietkam navrhovateľa uvádzaných v odvolaní uvádza nasledovné:

Podľa § 68 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce platnom v čase okamžitého skončenia pracovného pomeru, t.j. 12.08.2009, zamestnávateľ môže okamžite skončiť pracovný pomer výnimočne, a to iba vtedy, ak zamestnanec porušil závažne pracovnú disciplínu.

Podľa § 68 ods. 2 Zákonníka práce, zamestnávateľ môže podľa ods. 1 okamžite skončiť pracovný pomer iba v lehote dvoch mesiacov odo dňa, keď sa o dôvode na okamžité skončenie dozvedel, najneskôr však do jedného roka odo dňa, keď tento dôvod vznikol. O začiatku a plynutí lehoty rovnako platia ust. § 63 ods. 3,4.

Okamžité skončenie pracovného pomeru je jednostranný právny úkon účastníka pracovného pomeru adresovaný druhému účastníkovi tohto pomeru, ktorý smeruje k skončeniu pracovného pomeru. Zákon pre platnosť tohto právneho úkonu predpisuje formálne a obsahové náležitosti. Okamžité skončenie pracovného pomeru musí byť písomné a doručené, zamestnávateľ v ňom môže uplatniť iba dôvod uvedený v Zákonníku práce, ktorý v ňom musí skutkovo vymedziť tak, aby ho nebolo možné zameniť s iným dôvodom (§ 70 Zákonníka práce). Okamžité skončenie pracovného pomeru zo strany zamestnávateľa musí zamestnávateľ vopred prerokovať so zástupcami zamestnancov (§ 74 Zákonníka práce). Z ust. § 15 Zákonníka práce vyplýva, že prejav vôle treba vykladať tak, ako to so zreteľom na okolnosti, za ktorých sa urobil, zodpovedá dobrým mravom. Platnosť právnych úkonov (vrátane pracovno-právnych úkonov vedúcich ku skončeniu pracovného pomeru) je potrebné posudzovať so zreteľom na okolnosti, za ktorých bol právny úkon urobený.

Dôvod okamžitého skončenia pracovného pomeru musí byť v písomnom okamžitom skončení pracovného pomeru uvedený tak, aby bolo zrejmé, aké sú skutočné dôvody, ktoré vedú druhého účastníka pracovnoprávneho vzťahu k tomu, že rozvážuje pracovný pomer, aby nevznikli pochybnosti o tom, čo chcel účastník prejavíť, t.j. ktorý zákonný dôvod okamžitého skončenia pracovného pomeru uplatňuje, a aby bolo zabezpečené, že uplatnený dôvod nebude možné dodatočne meniť. K splneniu hmotnoprávnej podmienky platného okamžitého skončenia pracovného pomeru je teda potrebné, aby dôvod okamžitého skončenia pracovného pomeru bol určitým spôsobom konkretizovaný uvedením skutočností, v ktorých účastník vidí naplnenie zákonného dôvodu tak, aby nemohli vzniknúť pochybnosti, z ktorého dôvodu sa pracovný pomer okamžite končí. Skutočnosti, ktoré sú dôvodom pre okamžité skončenie pracovného pomeru, nie je potrebné rozvádzať do všetkých podrobností, pretože pre neurčitost' a nezrozumiteľnosť prejavu vôle, je okamžité skončenie pracovného pomeru neplatné len vtedy, kedy by sa nedalo ani výkladom prejavu vôle zistiť, prečo bol pracovný pomer okamžite skončený.

Odvolací súd s názorom navrhovateľa uvedeným v odvolaní, podľa ktorého okamžité skončenie pracovného pomeru vzhľadom na „absenciu potrebných náležitostí“ nemožno považovať za platné, nesúhlasí.

V liste označenom ako „okamžité skončenie pracovného pomeru“ zo dňa 11.08.2009, ktorý bol navrhovateľovi doručený 12.08.2009 sú uvedené konkrétne skutočnosti, v ktorých odporca videl porušenie pracovnej disciplíny závažným spôsobom. Odporca v okamžitom skončení pracovného pomeru vymedzil dôvod okamžitého skončenia pracovného pomeru tak, že z dôvodu zvlášť hrubého porušenia pracovnej disciplíny, ktorého sa dopustil navrhovateľ tým, že i napriek viacerým upozorneniam na porušovanie pracovnej disciplíny a neplnenie si pracovných povinností si opakovane nesplnil pracovné povinnosti a ohrozil fungovanie spoločnosti tým, že 1. nezabezpečil termínové plnenie dielov - obj. č. 4673/KOP/2009, 2. nezabezpečil termínové plnenie dielov - obj. č. 4669/KOP/2009, chýbajúce potvrdenie objednávky, 3. nezabezpečil termínové plnenie dielov - obj. č. 4678/KOP/2009, chýbajúce potvrdenie objednávky, 4. nezabezpečil termínové plnenie dielov - obj. č. 4663/KOP/2009, chýbajúce potvrdenie objednávky, 5. nepreviedol zmeny vedúce k odstráneniu vytýkaných porušení z predchádzajúceho upozornenia na porušenie pracovnej disciplíny, 6. neinformoval nadriadených pracovníkov o vzniknutých problémoch. Okamžité skončenie pracovného pomeru podpísal S. výkonný riaditeľ odporcu. Návrh na okamžité skončenie pracovného pomeru bol podľa § 68 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce prerokovaný v ZO OZ Kovo. V tomto smere už zo samotného znenia okamžitého skončenia pracovného pomeru nevznikajú pochybnosti o tom, z akého dôvodu bol okamžite skončený pracovný pomer. Naviac, aj s ohľadom k okolnostiam, ktoré okamžitému skončeniu predchádzali, muselo byť navrhovateľovi zrejmé, čo je dôvodom okamžitého skončenia pracovného pomeru, v čom spočíva porušenie pracovnej disciplíny. Z dokazovania vykonaného súdom prvého stupňa vyplýva, že navrhovateľ bol viackrát upozorňovaný na porušenie pracovnej disciplíny v dňoch 07.02.2008,

10.03.2009, 16.07.2009 a 12.08.2009, pričom v týchto upozorneniach bol písomne upozornený na zlé riadenie kooperačných činností a boli mu vytknuté konkrétne jasne formulované nedostatky. Dôvody, na ktorých založil svoje rozhodnutie pri posudzovaní tejto otázky súd prvého stupňa, odvolací súd považuje za správne, v celom rozsahu sa s nimi stotožňuje a v podrobnostiach na ne odkazuje. Z týchto dôvodov boli odvolacie námietky o nedostatku formálnych náležitostí okamžitého skončenia pracovného pomeru navrhovateľa neopodstatnené. Rovnako neopodstatnené boli aj odvolacie námietky navrhovateľa poukazujúce na to, že tento právny úkon nebol urobený osobou oprávnenou konať za odporcu. Okamžité skončenie pracovného pomeru bolo podpísané S. R., výkonným riaditeľom, ktorý bol splnomocnený dvoma členmi predstavenstva odporcu na zastupovanie spoločnosti v pracovnoprávných vzťahoch, zamestnaneckých vzťahoch a v styku so štátnymi orgánmi.

K samotnému porušeniu pracovnej disciplíny navrhovateľom uvedenému v okamžitom skončení pracovného pomeru odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že odporca videl hlavné a závažné porušenie pracovnej disciplíny u navrhovateľa v tom, že nezabezpečil termínové plnenie dodávok dielov - obj. č. 4673/KOP/2009, obj. č. 4669/KOP/2009, obj. č. 4678/KOP/2009, obj. č. 4663/KOP/2009. Povinnosťou navrhovateľa bolo s poukazom na pracovnú zmluvu a pracovnú náplň: zisťovať dodávateľov, sledovať plnenie termínov, vyhodnocovať najlepšie cenové ponuky, tieto objednať, viesť riadny objednávkový systém, viesť protokol o priebežnej kontrole objednávok a v rámci toho sledovať, či sa plní objednávka, či budú objednané a opracované diely dodané v termíne a včas za účelom zaradenia do ďalšieho výrobného procesu. Z dokazovania vykonaného súdom prvého stupňa vyplýva, že navrhovateľ nemal riadne vedenú evidenciu objednávok, nedodržiaval termíny dodania objednávok, nevedol si protokol o priebežnej kontrole objednávok, neinformoval odporcu o vzniknutých problémoch, že termíny nebudú dodržané a odporca sa to dozvedel až vtedy, keď už mal byť materiál dodaný do výroby. Z predložených dôkazov zo strany odporcu, ako aj z výsluchu svedkov Ing. Q. W. a Dušana Hajdíka bolo preukázané, že navrhovateľ nezabezpečil v mesiacoch júl, august 2009 termínové plnenie vyššie uvedených objednávok, ktoré mali byť dodané do 11.08.2009. Za oneskorené dodanie dielov z objednávky č. 4669/KOP/2009, ktorú zabezpečoval navrhovateľ, boli odporcovi účtované penále zmluvným partnerom vo výške 10000 eur, ktoré musel zamestnávateľ zaplatiť. Vzhľadom na to, že navrhovateľ svojím prístupom k práci v mesiacoch júl, august 2009 viacnásobne a závažne porušil pracovnú disciplínu nerešpektovaním pracovnej náplne a pokynov nadriadených, ktoré viedli k vzniku škody za naučtované penále, pričom bol už viackrát písomne upozornený na predchádzajúce porušovanie pracovnej disciplíny, odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvého stupňa, že takéto konanie navrhovateľa (z hľadiska intenzity), napĺňa znaky závažného porušenia pracovnej disciplíny, ktoré oprávňovalo odporcu k tomu, aby s ním okamžite skončil pracovný pomer podľa § 68 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce. Pokiaľ navrhovateľ v odvolaní namietal, že súd prvého stupňa sa riadne nevysporiadal s dôvodmi zrušujúceho uznesenia Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 21.09.2011, č.k. 6Co/14/2010-120, tieto odvolacie námietky navrhovateľa neboli dôvodné. Súd prvého stupňa po zrušení veci odvolacím súdom v zmysle jeho intencií doplnil dokazovanie zopakovaním výsluchu svedkov S. R., Q. W., vypočul svedkov M. Y. a V.. N. H. a na základe takto vykonaného dokazovania mal za preukázané, že navrhovateľ bol informovaný o všetkých pracovných operáciách, ktoré boli v jeho pracovnej náplni pracovníka kooperácie a taktiež bol informovaný aj o všetkých prípadných zmenách termínov dodávok, o ktorých sa dozvedel na pravidelných každo-týždenných výrobných poradách výrobného úseku. Priamou konfrontáciou navrhovateľa a svedka Ing. W. navrhovateľ nevyvrátil výpoveď svedka v tom smere, že na pravidelných každotýždenných poradách bol riadnym spôsobom informovaný a značil si do svojich poznámok všetky objednávky a zmeny výroby u kooperujúcich organizácií. Z uvedeného vyplýva, že bolo v možnostiach navrhovateľa zabezpečiť termínové plnenia z vyššie uvedených objednávok riadne a včas, na čo mal zo strany zamestnávateľa vytvorené riadne podmienky. Odvolacie námietky navrhovateľa boli preto v tomto smere neopodstatnené.

Odvolací súd z týchto dôvodov napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodne súd prvého stupňa v zmysle § 224 ods. 4 O.s.p., vzhľadom na to, že súd prvého stupňa si vyhradil právo o trovách konania rozhodnúť až po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.